

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

13 פברואר 2018

עש"א 33929-08-17

בעניין:

ד"ר דניאל מאיר
ע"י ב"כ עו"ד דוד ליבאי

המערער

נגד

שר הבריאות, חה"כ הרב יעקב ליצמן
ע"י ב"כ עו"ד שני ינאי (פ"מ י-ם, אזרחי)

המשיב

פסק דין

1. עניינו של פסק דין זה בערעור מכח סעיף 47 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976 (להלן: הפקודה).
  2. הערעור מכוון כלפי צו שניתן מכח סעיף 41 לפקודה ע"י כב' השופט בדימוס א' סטרשנוב (בהאצלה משר הבריאות) ביום 4.4.17 ובז' הותלה רשיונו של המערער לעסוק ברפואה למשך שנה, החל מיום 15.7.17. צו זה ניתן לאחר שוועדה שהוקמה לפי סעיף 44 לחוק (הכוללת שני רופאים ומשפטן) המליצה פה אחד (ב-25.1.17) להתלות את הרשיון לתקופה של חודש בלבד.
  3. המערער הוא רופא מומחה לפסיכיאטריה, יליד שנת 1952 (כבן 66 כיום).
  4. ברקע הצו עומדת הרשעת המערער בפלילים (ת.פ. (מח', י-ם) 2184/06) בכך שבשנים 2003-2004, בהיותו מנהל מחלקה בבית החולים "איתנים", לא עשה את שנדרש ממנו להפסקת התעללות בחוסים, שנעשתה ע"י האחיות הראשית ועובדים במחלקה. בהליך הנ"ל נגזר על המערער עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבירות שירות, קנס כספי ומאסר מותנה. ההרשעה והעונשים אושרו ע"י בית המשפט העליון במסגרת ערעורים חדדיים (ע"פ 258/14, 285/14). המערער סיים לרצות את עבודות השירות ב-15.12.16.
- בהמשך להרשעה בפלילים עמד המערער גם לדין משמעתי לפני בית הדין למשמעת של עובדי המדינה. שם נקבע כי תירשם לחובתו נזיפה חמורה וכי הוא יפוטר לאלתר ממשרתו כרופא בשירות הציבורי ויהיה פסול מלשמש במסגרת זו לצמיתות.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

13 פברואר 2018

עש"א 33929-08-17

5. כאן המקום להוסיף כדלקמן: ב-12.7.17 עיכב נותן הצו את כניסתו לתוקף עד 30.9.17. לאחר הגשת הערעור דן, הוגשה לבית המשפט בקשה לעיכוב ביצוע ההתליה עד ההכרעה בערעור. המשיב הותיר את ההחלטה בבקשה זו לשיקול דעתו של בית המשפט. בהמשך לכך הוחלט (ב-6.9.17, ע"י כב' השופטת נ' בן-אור) כי כניסתו של הצו לתוקף תעוכב עד ההכרעה בערעור.
6. פסק דין זה ניתן על יסוד הודעת הערעור, התשובה לערעור (שהוגשה ב-24.1.18) והטיעונים בעל פה (בדיון שהתקיים לפני מותב זה ב-30.1.18).
7. לאחר שקילת טענותיהם של הצדדים, הגעתי למסקנה כי במקרה דנן לא היה מקום לסטות מהמלצת הוועדה כפי שנעשה ובהמשך לכך יש להעמיד את תקופת ההתליה על זו שהוועדה המליצה עליה.
8. לתוצאה האמורה אני מגיע לנוכח שילובם של הנימוקים והשיקולים הבאים:
  - א. נקודת מוצא בדבר מתן משקל רב להמלצת הוועדה שבה עסקינן ומגמת הימנעות מסטייה מהמלצה זו. כך במיוחד בהינתן שהוועדה היא זו ששומעת את כל הגורמים הרלבנטיים באופן ישיר, בעוד שנותן הצו ניזון ממה שמוסרת לו הוועדה.
  - ב. בסופו של יום, הן הוועדה והן נותן הצו (בסעיף 16 להחלטתו) מסכימים כי, במכלול הנסיבות, אין הצדקה לשלול מן המערער לצמיתות את האפשרות לעסוק ברפואה. לנוכח גילו המתקדם של המערער (כנ"ל בסעיף 3) ומכלול הנתונים, ההתליה שביסוד הערעור עלולה להביא לסיום מוחלט של עבודת המערער כרופא, אשר יש להימנע ממנה, כאמור.
  - ג. בהמשך למצוין לעיל ובכלל, ההליכים שצוינו בסעיף 4 דלעיל נועדו להעניש את המערער על כשלונותיו. לעומתם, ההליכים שביסוד פסק דין זה הם אתיים במהותם. במצב עניינים זה וכשההתליה באה בנוסף לענישה האמורה, מצטמצמת החצדקה לסטות מהמלצת הוועדה. כאשר הן הוועדה והן נותן הצו דוגלים בהתליה לתקופה שאינה ארוכה, מוצדק עוד יותר שלא תהיה סטייה כנ"ל.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

13 פברואר 2018

עש"א 33929-08-17

ד. חלוף הזמן הרב – יותר מ-13 שנה – ממועדי העבירות שבהן מדובר והעובדה שבכל התקופה שמאז לא היה המערער מנוע מלהמשיך לשמש כרופא והוא אף שימש ככזה ולא נטען כי כשל בכך. כשבחמשך לכך באה לאחר זמן כה רב השעיה באמצעות התליית הרשיון, מתאים הרבה יותר שתהיה זו התליה לתקופה שקבעה הוועדה ולא לזו שבצו.

ה. הוועדה ציינה בצדק כי במסגרת מה שעל הפרק עתה "יש להתייחס גם לאיזון שבין טובת הכלל לבין טובתו של הנקבל" (סעיף 6(ד) של המלצתה). בהמשך לכך ולנוכח עדויות האופי שנשמעו לפני הוועדה והדברים החיוביים באופן יוצא דופן המצוינים בסעיף 5 להמלצתה, ההתליה שנקבעה בצו דנן גם פוגעת בציבור באופן שאינו מידתי ואינו רצוי.

ו. במקרה דנן ניתן להסתפק בהתליה קצרה גם בשל טעם משמעותי נוסף. ההשעיה שבה עסקינן אמורה להיגזר מאופי הכשלון של המערער ולמנוע חזרה למצבים שבהם כשל.

המערער הורשע בכך שכמנהל מחלקה לא תגב כראוי על מעשים חמורים שנעשו במחלקתו, אשר היה מודע להם. בשלב הנוכחי ובכל מועד אחר, המערער אינו עומד למלא תפקיד ניהולי, אלא לשמש כרופא מטפל ומייץ בלבד.

ז. בהמשך לכל שנאמר ולתמונה בכללותה, גם ההתליה שהוטלה על האחות הראשית (לשלוש שנים) אינה מצדיקה סטייה מהמלצת הוועדה בעניינו של המערער. זאת בעיקר בשל כך שהאחות הנ"ל חטאה במעשים ולא רק בחוסר מעש ובכך גילתה כי אינה ראויה לעסוק בתחום הרפואי בכלל (ולא רק בניהול) לפרק זמן ממושך. זאת גם משום שההתליה שנקבעה לגביה כשלעצמה לא אמורה לנתק כליל מעולם הרפואה, במובחן ובשונה מן המערער (כמצוין בסעיף קטן ד' דלעיל).

9. בשולי החלטה זו יצוין כי יתכן שהעובדה שהוועדה המליצה על התליה לפרק זמן קצר במיוחד היא שהביאה את נותן הצו לפעול כפי שפעל וכי פרק זמן ארוך יותר היה מונע את התוצאה שאליה הגיע. על כל פנים, בשוקלי מה שעל הפרק עתה, איני סבור כי יש מקום לקביעת תקופה שתהיה שונה גם מהמלצת הוועדה וגם מזו שבצו דנן. במכלול הנתונים והנסיבות, מבין האפשרויות השונות מתאים לקבוע עתה כי יש לפעול בהתאם להמלצת הוועדה.

**בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי**

13 פברואר 2018

עש"א 33929-08-17

10. אשר על כן, השורה התחתונה של פסק דין זה היא כאמור בסעיף 7 דלעיל.

11. כדי לאפשר התארגנות מתאימה, ההתליה תחל ב-1.5.18.

12. במכלול הנסיבות, אין צו להוצאות.

ניתן בהעדר הצדדים היום, כ"ח בשבט תשע"ח, 13 בפברואר 2018.

רפאל יעקובי, שופט